Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 50. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 15, 1986 No. 50. VOL. XCIII

В Дітройті плянують бенкет з доходом на Гарвардський Проєкт

Дітройт (Я. Дужий). — Тисячо-доляровий бенкет Комітету Тисячоліття Хрищення України — Гарвардський Проєкт відбудеться в неділю, 20-го квітня ц.р. в Українському Культурному Центрі, у Воррені, Міш., о год. 5-ій по полудні.

В програмі бенкету беруть участь єпископ Михайло Гринчишин, ЧНІ, з Франції, д-р Едвард Кінен, декан філологічного відділу Гарвардського університету, проф. Ігор Шевченко, візантолог і діючий директор УНІГУ.

Запрошення-квитки будуть вислані на адресу жертводавців, які здеклярували або зложили по 1,000 дол. або більше на дві особи. До часу бенкету слід вплатити бодай одну третю здеклярованої суми. Її можна вплатити одноразово або протязом трьох років. Всі пожертви можна відтягати від державного податку.

„ЖНИВА РОЗПАЧУ" НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Монтреаль, Кве. — Канадська телевізійна мережа Сі-Бі-Сі — Радіо Канада покаже фільм „Жнива розпачу" про голод в Україні в 1932-33 роках в неділю, 16-го березня ц.р., о год. 1-ій по полудні, з Монтреалю французькою мовою.

Баффало готується до відзначення злопам'ятних роковин

Баффало, Н. Й. — За ініціятивою Відділу Українського Патріярхального Товариства українська громада цього міста відзначить 40-ві роковини львівського псевдособору, на якому незаконно уневажнено Берестейську Унію і тим самим започатковано спробу ліквідації Української Католицької Церкви в Україні.

Відмічення цих злопам'ятних роковин відбудеться за таким пляном:

В суботу, 5-го квітня ц.р., громадяни матимуть змогу оглянути прецікавий фільм з життя Блаженнішого Патріярха Йосифа п.н. „В'язень Христа ради". Фільм цей виготовлено в кіностудії Ярослава Кулинича. Висвітлення фільму відбудеться в Українському Народному Домі, при 205 Мілітері, о год. 6-ій вечора.

В неділю, 6-го квітня в передобідніх годинах, в українських католицьких церквах в Баффало й околиці будуть відслужені Св. Літургії в намірені переслідуваної Української Католицької Церкви і її вірних в Україні.

Того самого дня Я. Кулинич повторить висвітлення фільму в Українському Домі „Дніпро", при 562 Дженессі, о год. 4-ій по полудні.

Перед висвітленнями фільму д-р Михайло Лоза виголосить відповідну доповідь.

Проголошують стипендії на УКУ в Римі

Філядельфія. — Стипендійна референтура товариства св. Софія подає до відома зацікавленим студентам, що, як і минулими роками, так і цього року, буде приділювати стипендії — повні і частинні — на XУI Літній курс Українського Католицького Університету в Римі.

Студенти, які бажають дістати стипендію, повинні написати власноручно прохання і короткий життєпис з зазначенням участи в українському громадсько - культурному житті і долучили найменше одне поручаюче письмо. Дальші інформації є подані в памфлеті-програмі курсу, але особливо звертається увагу на те, що від стипендистів вимагається здати іспити щонайменше з п'ятьох курсів.

Речинець приймання прохань кінчається з 30-им квітня.

В справі курсу слід писати до: St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, 7911 Whitewood Rd., Philadelhia, Pa. 19117; tel.: (215) 635-1555.

ГЕЛЬСІНКСЬКА КОМІСІЯ ПЕРЕВІРИТЬ СПРАВУ М.МЕДВЕДЯ

Вашінгтон. — Сенаторові Ґордонові Гамфрі, республіканцеві з Ню Гемпшир, вдалось в четвер, 13-го березня, долучити основний проєкт ним спонзорованої резолюції ч. 267 в справі перевірки видання СССР українського моряка Мирослава Медведя до іншого законопроєкту в Сенаті, який прийнято переважаючою більшістю голосів.

Згідно з цією новою компромісовою пропозицією, яку теж підтримував сен. Роберт Дол, речник республіканської більшости в Сенаті, справу втечі і відтак видачі М. Медведя в листопаді минулого року розгляне конгресова Комсія в справі безпеки і співробітництва в Европі, або т.зв. Гельсінкська комісія. Цю комісію в теперішній каденції очолює сен. Алфонс Д'Амато, республіканець з Ню Йорку.

Згідно з проголосованим законом в справі асигнування фондів для праць комісій Сенату ЗСА, Гельсінкська комісія отримає 200,000 дол на перевірку справи М. Медведя.

Як відомо, первісну резолюцію сен. Гамфрі підтримувало 63 сенатори, але проти неї були сен. Дол і сен. Алан Симпсон, республіканець з Вайомінґу, який очолює підкомісію в справах іміграції і натуралізації в Сенаті. Ця підкомісія вела свої слідження минулого тижня і відкинула теорію „двох Медведів", хоча багато фактів в тій голосній справі вказує на це.

Тепер Гельсінкська комісія ще раз ґрунтовно перегляне цю справу.

ЗАСУДИЛИ П. РУБАНА

Франкфурт, Західня Німеччина. — Як інформує німецька преса, у місті Прилуки, Вінницької области, на судовому процесі засуджено українського маляра Петра Рубана на 14 років позбавлення волі.

Міжнародне товариство захисту прав людини у Франкфурт-на-Майні вислало на ім'я М. Ґорбачова телеграму такого змісту: „Шановний пане Ґорбачов! Міжнародне товариство захисту прав людини протестує проти жахливого присуду українському маляреві

Петрові Рубанові, який засуджений на 14 років ув'язнення. Цей присуд не є згідний з вашою заявою на з'їзді КПСС про те, що СССР дотримується закону про права людини. Ми вимагаємо негайного звільнення Петра Рубана".

Вийшли дві п'єси В. Синенького

Чикаґо. — Накладом автора Володимира Синенького, минулого року, появилися дві п'єси — одна з них „Химерна доля", друга — „Несподівана зустріч".

Сюжет 44-сторінкової п'єси „Химерна доля" зображує совєтський побут в Україні і українців — одних патріотів до самопосвяти, інших — заприсяжених у підданство „опікунчій" комуністичній партії. Є тут сцени переслідувань, арештів українців, але вкінці все закінчується позитивною розв'язкою — перемогою добра над злом.

Друга п'єса, 31-сторінка друку, віддзеркалює життя українських еміґрантів в Америці. У ній є також відгомін минулих подій в Україні, воєнних перипетій, сплутані родинні конфлікти і ситуації, які розв'язують ґордійський вузол у якийсь „магічний" спосіб якнайкраще і щасливо для всіх героїв цієї п'єси.

Дві п'єси, в ціні — кожна з по 3 дол. — можна набути звернувшись на адресу: W. Synenkyj, 1314 Lakeshore Dr., N. Barrington, Ill., 60010

В СОУК влаштовують Вечір Бойківщини

Дженкінтавн, Па. — Товариство Бойківщина передало бойківські експонати для вжитку Студійного Осередку Української Культури при Менор джуніор коледжі. Бойківські строї, вишивки, різьба, кераміка і намисто творять багату збірку.

Студійний Осередок Української Культури влаштовує в суботу, 22-го березня ц.р. відкриття Бойківської виставки, з програмою. Виставка зразків в приміщенні музейної збірки СОУК буде відкрита в суботу о год. 4-ій по полудні. Крім зразків бойківського побуту буде виставка знімок дерев'яних бойківських церков, а в кімнаті бібліотеки СОУК — виставка книжок бойківських письменників.

Мистецька програма відбудеться в авдиторії коледжу о год. 5-ій по полудні. В програмі візьмуть участь: д-р Василь Луців, слово про „Унікальність бойківської культури"; акторка Марія Лисяк — рецитація, Віра Бойко — скрипкове сольо при музичному супроводі піяністки Роксоляни Гарасимович, бойківські танці — члени танцювальної групи Осередку СУМА під проводом Галі Козак-Левицької, учні Музичної Студії проф. Зої Маркович.

Після програми — кава і солодке.

ЗБОРИ ГАРВАРДСЬКОГО ПРОЄКТУ В НЮАРКУ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Комітет Тисячоліття Хрищення Руси-України — Гарвардський Проєкт, Відділ Нюарку і околиці, запрошує представників організацій та все громадянство на Загальні збори, які відбудуться в суботу, 15-го березня ц.р., о год. 6-ій вечора тут в Українському Народному Домі, при 140 Проспект авеню. На порядку звіти з проробленої праці та вибір нової Управи на 1986 рік.

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО ПРЕЗИДЕНТА ІЗРАЇЛЯ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (Митрополича канцелярія). — Владика Мстислав, виступаючи поновно в обороні Івана Дем'янюка, вислав телеграму до президента Ізраїля Хаїма Герцоґа.

Текст телеграми в перекладі на українську мову, що її надано у Бавнд Бруку, в середу, 2-го березня ц.р., о год. 4:30 по полудні:

Єрусалим, Ізраїль. — „Достойний Хаїм Герцоґ президент республіки Ізраїль. З Єрусалимської вулиці облітає сьогодні увесь світ грізний галас юрби, яка жадає від тих, що мають владу, знищити і розтоптати підкинуту тій вулиці жертву. Деякі ізраїльські журналісти і пресові агентства розносять галас тієї юрби по цілому світі і прагнуть переконати, що обрану мафійними силами жертву треба повісити, розп'яти і розтоптати, а до того ще й в ім'я „чоловіколюбія".

За жертву обрано Івана Дем'янюка, побожного вірного Української Православної Церкви, архипастирем якої Господь судив мені бути ось уже 45 років. Це і причина, чому дозволяю собі усердно просити Вас про належну увагу до цього мого до Вас звернення.

Як наслідок присущої людям недосконалости, судові чинники ЗСА віддали на розправу ізраїльського суду Івана Дем'янюка. Ізраїльський уряд прийняв цю жертву, хоч і мав чимало фактів на те, що Іван Дем'янюк не та особа, яку хотіла б бачити сьогодні на Голгофі єрусалимська вулиця та головний архітект цієї афери політично-поліційні чинники СССР, які, ідучи слідами своїх попередників — московських царів і імператорів, продовжують копати прірву ненависти між українським і ізраїльським народами. Даруйте мені, Пане Президенте, коли мої слова немило чути. За неціпий місяць мені сповниться 88 років, 70 років з яких я віддав на службу моєму народові, що саме на протязі тих 70-ти років пребув кілька великих трагедій, які вирвали з організму української нації понад 20 мільйонів людських істот. З тих 70-ти років треба відрахувати 10 років на мою парляментарну діяльність, а 45 років на єпископське служіння . Кілька разів присягав бути чесним у слові і ділі. Таким хочу бути і в цій надзвичайно трагічній справі, перебіг якої історія запише в анналах обох наших народів-страдників, до яких в минулих літах належав ізраїльський народ і ось уже від кількох віків належить і многострадальний український народ.

Українцям і ізраїльтянам не вільно забувати, що з волі Божого Промислу землі України й Білорусі були довгими віками Богом визначеною землею, на якій ізраїльська нація переховувала і помножувала свою національну субстанцію. Саме тому в цьому XX столітті суверенний уряд Української Держави визнав за ізраїльським населенням України повні автономні права на всебічний національний розвиток.

Я особисто глибоко вірю, що спорідненість історичної долі наших народів накладає на їхніх провідників велику відповідальність і обов'язок вивести наші народи із небезпеки наявности тих самих ворожих сил, що стоять сьогодні над кордонами Ізраїля, а Україну нищать з її середини. З глибокою вірою у Вашу мудрість та гуманну реакцію на це моє звернення.

Щиро Вам прихильний,
Мстислав,
Архиєпископ Філядельфійський і Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви в США і діяспорі"

СССР пропонує перенести головну квартиру ОН

Ню Йорк. — Як уже інформовано, Білий Дім зажадав до 1-го квітня 1988 року зменшити кількість персоналу совєтської, української і білоруської місій при Об'єднаних Націях з 275 осіб до 170.

У відповідь на це рішення Уряду ЗСА совєтське пресове агентство ТАСС видало комунікат, в якому пропонує розглянути справу про місце перебування головної квартири Об'єднаних Націй.

У зв'язку з цим рішенням Білого Дому газета „Ню Йорк Таймс" взяла інтерв'ю у кількох спеціялістів з міжнародного права. Більшість з них погодилася з тим, що угода 1947 року між ЗСА і секретаріятом ОН з приводу головної квартири Об'єднаних Націй не дає З'єднаним Стейтам можливість вирішувати якою повинна бути кількість тої чи іншої місії при ОН. Однак ця ж угода не виключає можливости того, що З'єднані Стейти поставлять питання про кількість персоналу місії.

Як відомо, Адміністрація Роналда Реґена вирішила зменшити персонал місій СССР, України і Білорусії з тієї причини, що діяльність багатьох співробітників цих місій несумісна з посадами, які вони займають. Іншими словами, багато співробітників трьох совєтських місій займаються шпигунством, а праця в ОН служить їм прикриттям.

Деякі експерти, як, наприклад, професор нюйоркського університету Томас Франк вважає, що Уряд ЗСА не повинен вирішувати питання про перебування в країні кожного акредитованого при ОН дипломата. Якщо цей дипломат буде замішаний в шпигунстві, його треба вигнати з країни „Рішення Уряду про зменшення персоналу трьох совєтських місій є незаконним", — сказав Т. Франк.

Професор Колюмбійського університету Ричард Ґарднер вважає, що в міжнародному праві не можливо знайти точного визначення, чи рішення Білого Дому є законним, чи незаконним.

Директор Американського товариства міжнародного законодавства Джан Гарґров вважає, що рішення Білого Дому є поспішним і що подібні справи повинні вирішуватися шляхом двосторонніх переговорів, в даному випадку між ЗСА і СССР.

Однак професор Колюмбійського університету Оскар Шахтер висловив іншу точку зору: „Ніякий уряд не має права посилати в іншу країну стільки осіб, скільки він захоче. З'єднані Стейти Америки мають законне право піднімати питання про кількість персоналу різних місій".

В комунікаті з приводу рішення Адміністрації Р. Реґена ТАСС пропонує перевести головну квартиру ОН в іншу країну. З цим погоджується професор Т. Франк.

Якщо головна квартира ОН переїде в іншу країну, то від цього виграють перш за все керівники ФБІ, які нині не мають стільки аґентів, щоб слідити за кожним шпигуном, який прикривається дипломатичним пашпортом.

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД дипломатами і членами кабінету, новий прем'єр-міністер Уґанди Сем Кізека заявив, що його уряд звернеться за чужинецькою фінансовою допомогою. Він сказав, що Уґанда потребує допомогу у висоті 160 міл. дол. Ці гроші, за його словами, потрібні не для придбання продуктів, а для влаштування десятків тисяч втікачів, які залишилися без даху над головою в результаті п'ятирічної громадянської війни. С. Кізека не сказав до кого саме звернеться по допомогу Уґанда, але зрозуміло, що це не буде Совєтський Союз.

МІНІСТЕР ЮСТИЦІЇ Філіппін Непталі Ґонзалєз повідомив, що наступного тижня президент Коразон Акіно оголосить зформування революційного уряду і прийняття тимчасово діючої конституції, розрахованої на шість місяців. На першому засіданні нового уряду Н. Ґонзалєз був призначений керівником міністерської групи для вивчення і розроблення політичних реформ. Міністер сказав репортерам, що уряд має намір в найближчі півроку представити текст нової конституції не всенародне обговорення і одночасно провести вибори місцевих органів управління. Він додав, що тимчасова конституція буде ґарантувати дотримання основних прав людини, а також відобразить становище уряду, який буде виконувати укладені при колишньому президентові міжнародні угоди.

НА ЛЕТОВИЩІ ТЕМПЕЛЬГОФ в Західньому Берліні несподівано приземлився польський двомоторовий літак. Власті повідомили, що летун і два пасажири були доставлені в місцевий відділ поліції летовища. В минулому польські летуни неодноразово приземлялися на цьому летовищі, коли хотіли залишитися на Заході.

АМБАСАДА ФРАНЦІЇ в Ливані повідомила, що з іракської в'язниці звільнені два терористи і що вони можуть їхати в будь-яку країну, в тому числі і у Францію. Таким чином Франція виконала одну з головних умов, які поставила їй терористична група Ісламський джігад для звільнення захоплених в Ливані французів. Звільнені з іракської тюрми терористи Гамза Фавзі і Гасан Еддін були серед 64 осіб, арештованих минулого місяця у Франції, яких посуджували в причетности до терористичних актів, що сталися в Парижі. 19-го лютого ці два терористи, громадяни Іраку, були вислані з Франції в Ірак і по прибутті в Баґдад заарештовані. Там вони сиділи у в'язниці, чекаючи смертного присуду. 5-го березня терористи повідомили в Бейруті про страту французького закладника Мішеля Сєра і загрозили, що стратять трьох інших французьких закладників, якщо Фавзі і Еддін не будуть звільнені з тюрми. Нині ці два терористи на свободі. Але терористи не спішать звільняти французів. Ця терористична група висуває нові вимоги.

ВИСТУПАЮЧИ В АММАНІ на відкритті конференції Арабського парляментського союзу, король Йорданії Гуссейн сказав, що він має намір і далі розглядати Палестинську Визвольну Організацію (ПВО) як єдиного представника палестинського народу. Минулого місяця Гуссейн відмовився співпрацювати з ПВО в переговорах про мир на Близькому Сході. Він обвинуватив керівництво ПВО і особисто лідера цієї організації Ясіра Арафата в небажанні визнати резолюції Ради Безпеки ОН про право Ізраїля на існування . І ось тепер Гуссейн змінив свою думку. „Йорданія, — сказав він, — не хоче і не бажає представляти палестинський народ. Йорданія не хоче і не бажає служити заміною для Палестинської Визвольної Організації — законного представника палестинського народу".

НАЗНАЧЕНО ШІСТЬОХ ЧЛЕНІВ КОМІСІЇ ГОЛОДУ

Вашінґтон. — Тут, в четвер, 13-го березня проголошено склад членів Крайової дорадчої комісії для вивчення українського голокосту, штучно створеного Москвою голоду в Україні на початку 30-их років цього століття.

Призначення членами шести українських американців проголосив голова Комісії Ден Майка, демократичний конґресмен з Фльориди. Цими членами є: Богдан Федорак з Воррену, Миш.; Уляна Мазуркевич з Філядельфії, Па.; Мирон Куропась з ДеКалб, Ілл.; Олег Верес з Овкленду, Каліфорнія; Данило Марчишин з Бавнд Бруку, Н.Дж., і Любов Марґоліна-Гансен з Вашінґтону.

Ці особи визначені згідно з установленим законодавством і вони, репрезентуючи українсько-американську громаду в загальному, братимуть участь у всіх чинностях комісії. Головою персоналу комісії, як відомо, є д-р Джеймс Мейс, добрий знавець українського Голокосту. Він оголосив нещодавно, що повна комісія відбуде вже в квітні своє перше засідання, на якому буде встановлено напрямні праці комісії.

Комісію вивчення українського голодомору створено на підставі законодавства, яке ухвалене 98-им Конґресом у 1984 році. Завдання комісії — всебічно вивчати голодову катастрофу України 1932-1933 років ,щоб поширити в світі розуміння цієї доби і сприяти кращому освідомленню американців і світу про страшну сталінську систему людоненависництва, що забрала тоді, протягом півтора року, понад сім мільйонів жертв.

У додатку до шести названих членів з американських українців, у комісії працюватимуть також чотири члени Палати Репрезентантів, два сенатори і по одному представникові від трьох департаментів — державного, освіти та здоров'я і людської обслуги. На працю комісії призначено 400, 000 долярів.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН наступного вівтірка, 18-го березня ц.р., зустрінеться з прем'єр-міністром Канади Браєном Малруні у Вашінґтоні. Під час цієї зустрічі обговорюватиметься справа т.зв. кислотного дощу. У січні ц.р. представники адміністрації обох країн ствердили факт, що кислотний дощ переходить з Америки до Канади і спричинює шкоди оточенню, які економічні та соціяльні шкоди, і що в зв'язку з цим треба вжити заходи для припинення такої небезпеки. Адміністрація президента Р. Реґена повідомила 12-го березня, що схвалить рапорт, в якому, — хоч і не вказано конкретних заходів щодо зменшення джерела, що спричинює кислотний дощ, але подано, що ЗСА створить п'ятибільйонову п'ятирічну програму для знайдення „чистіших методів" спалення вугілля, що є головною причиною занечищення повітря і спричинником кислотного дощу.

АДМІНІСТРАЦІЯ президента Р. Реґена 12-го березня висловила „глибоке затурбовання" ситуацією людських прав у Чіле і закликала інші країни підтримати американську резолюцію в Комісії людських прав Об'єднаних Націй, в якій засуджено Чіле. З Державного департаменту повідомляють, що американський уряд шляхом „тихої дипломатії" вже місяцями робив натиск в напрямі змін в Чіле, якою править військовий уряд президента Авґуста Піночета, що прийшов до влади в 1973 році. У зв'язку з тим, що ці заходи не принесли ніяких результатів, Адміністрація Р. Реґена офіційно подала свою резолюцію в справі Чіле минулого тижня до Об'єднаних Націй.

СЕКРЕТАР ДЕРЖАВНОЇ скарбниці Джеймс А. Бейкер повідомив конґесову підкомісію, що Адміністрація Р. Реґена передасть філіппінському урядові приблизно 1,500 фінансових документів, які вивіз до Гаваїв Фердинанд Е. Маркос. Це дасть змогу розкрити справжню картину багатства родини Маркоса, в чому інтенсивно зацікавлені як в Манілі, так і в підкомісії Палати Репрезентантів у справах Азії і Тихоокеанських справ у Вашінґтоні.

МЕДИЧНІ НАУКОВЦІ прийшли до заключення, що у людей, які споживають сирими тварини, що покриті черепашкою, як наприклад, устриці, раки, краби, тощо, шлункові хвороби викликані вірусом Норвок. Хоч не можна точно встановити, наскільки поважний риск захворіння любителів устриць й інших подібних лакоминок у сирому вигляді, проте Департамент здоров'я закликає не їсти цих тварин сирими, тому що води, з яких вони походять, часто занечищені, що створює небезпеку для здоров'я. В наслідок аналізи, що була проведена у зв'язку з епідемією споживачів сирих устриць і крабів 1982 року, виявлено причину захворінь. Нею є вірус Норвок. Цей вірус, який дуже тяжко виявити, отримав назву міста Норвок, Огайо, де в 1968 році також було багато захворювань.

„НЮ ЙОРК ТАЙМС" і телевізійна мережа Сі-Бі-Ес провели опитування серед мешканців міста Ню Йорку в справі корупції в міському уряді. Більшість опитуваних заявила, що корупція широко поширена в уряді, і що це відбивається на якості обслуги міста, що посадник міста Едвард Кач несе відповідальність за надужиття в його адміністрації. Приблизно 65 відсотків опитуваних, проте, не погоджуються з такими твердженнями і вважають, що посадник міста є надзвичайно чесною людиною, а що винні в злодіяннях люди, що оточують його. Опитування мешканців Ню Йорку відбувалося телефонічно і охопило 1,176 людей.

КОРАБЕЛЬ „ПРІЗЕРВЕР" повернувся до порту в Кейп Канаверел, Фла., зі залишками членів залоги „Челленджера". Приблизно вісім відламків „Челленджера" перегружено з корабля на три амбулянси, що відвезли їх до патологічної ляборатогії при шпиталі на летунській базі Патрік, розташованій недалеко від порту. Проте офіційно не підтверджено, де провадитимуться патологічні досліди. З НАСА повідомляють, що знайдений на дні океану великий відламок (4 на 5 футів) міжпростірного корабля може, правдоподібно, причинитися до встановлення причини вибуху „Челленджера".

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД в цьому році не купуватиме автомобілів з т.зв. „повітряними мішками", тому [illegible] компанія Форд не погодилися щодо цін. Адміністрація головної обслуги, яка купує приблизно 50,000 автомобілів річно для Уряду, заявила, що контракт з Фордом на закупівлю автомобілів з повітряними мішками в 1986 році не буде підписаний. Компанія Форд — не єдине підприємство, що продукує машини з повітряними мішками, які у випадку катастрофи автоматично наповнюються повітрям і охороняють шоферів авт чи пасажирів від ушкоджень.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Postmaster Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Ювілей Карпатської України

Дня 14-го березня 1939 року Сойм Карпатської України у Хусті проголосив державну незалежність цієї країни і тим актом завершив самовизначення усіх українських земель.

З проголошенням своєї державної незалежности сойм прийняв основний закон, за яким стверджено, що державним прапором Карпатської України є синьо-жовтий прапор і державним гимном є „Ще не вмерла Україна". Карпатська Україна не була всилі вдержатись в умовах Другої світової війни і самовладної політики Третього Райху, який не рахувався з волею окупованих німецькими військами країн. Супроти Карпатської України Третій Райх Гітлера повівся по-зрадницьки, бо підтримав експансіонізм Мадярщини. Але карпатські українці засвідчили свою волю до державницької волі збройним спротивом. Карпатська „Січ" вславилася обороною рідної країни. І так само, як акт 14-го березня 1939 року в Хусті доповнив акт 22-го січня 1918 року у Києві і 1-го листопада 1918 року у Львові, так само Карпатська „Січ" зрівнялась своїм історичним значенням із Українськими Січовими Стрільцями, Українською Галицькою Армією і Дійовою Армією УНР. Новітні українські військові формації — УПА й Українська Дивізія — це продовжування історії українського визвольницького зриву у XX сторіччі. І всі вони разом створили традицію, якої не перекреслять уже ніякі ворожі експерименти перетворити українську націю в один „радянський народ" з російською мовою і культурою.

Сторіччя перебування Карпатської України під мадярським пануванням з його політикою мадяризації всього населення та відмовлювання найменших прав на рідну культуру, мусіло витиснути погану печать на свідомості „хто ми і чиї ми діти" на Срібній Землі. Проте процес українізації за короткий час перебування Карпатської України в межах демократичної Чехо-Словаччини і пізніший короткий період рідної державности приспішив процес національного усвідомлення, той процес, який так яскраво висловився актом 14-го березня 1939 року. Коли ще й сьогодні є одиниці, що їх зараховуємо до „мадяронів", то це справді тільки одиниці. Всі українські землі включно з Карпатською Україною опинилися в соборній неволі. Все ж, це об'єднання сяк-так облегшує просякання культурних процесів, які проходять на Наддніпрянщині й у Західній Україні також на Карпатську Україну. Вона вже має свою окремішню історію, але й історію тісного пов'язання особливо з Галичиною за часів австро-угорської монархії Габсбургів. І тому й акт державного самовизначення Карпатської України не є актом обласного значення, — роковини того акту не є святом тільки самих карпатських українців, а є святом соборницьким, є святом всіх українців на землі сущих. Бо карпатські українці — це кров із крови і плоть із плоті тієї самої великої української нації.

У 49-ті роковини державної незалежности Карпатської України треба скласти доземний поклін всім тим, які віддали своє життя за цю свою вужчу батьківщину і всім тим діячам, які боролися за неї серед найбільш несприятливих історичних обставин. Карпатська Україна має уже свою чималу літературу, але все ще не всі аспекти історії цієї Срібної Землі розслідженi науково як слід — і перевести це обов'язком сучасних наших наукових установ та окремих істориків-дослідників.

М. Платковський

ТРУДНОЩІ ДЕМОКРАТИЧНИХ РЕЖИМІВ

Справжні демократи в усьому світі мають усі підстави із задоволенням сприйняти кінець „правих" диктаторських режимів в Гаїті і на Філіппінах. Це задоволення зрозуміле з двох причин: поперше, з морально-гуманітарних міркувань неможливо було спостерігати переслідування і терор, що їх стосували режими правих диктатур, при чому диктатори та їхні прибічники збагачувалися коштом злиденного життя широких народних мас; подруге, режими правих диктатур легко могли обернутися в диктаторські режими ліво-комуністичних елементів, а це означало б зріст впливів у різних сторонах світу комуністичної Москви.

Проте відразу постає питання: які шанси мають демократичні режими вдержатися проти наступу на них ліво-комуністичних елементів? Праві диктатури, застосовуючи жорстокі репресії хоч і не є вічні, але мають можливість довше втримуватися від натиску комуністів. Демократичні режими уже по своїй суті не мають права і не можуть стосувати для своєї оборони таких методів, яких вживають праві диктаторські режими, а тому небезпека приходу до влади комуністичної диктатури існує у великих розмірах. Ліві ж комуністичні диктатури мають за собою не тільки стосування терору, але й нехіть широких народних мас повороту правої диктатури з її злиднями для широких народних мас.

Маємо багато прикладів, що якщо комуністів допускається у якійсь країні до хоч частинної влади, то вони раніше чи пізніше безоглядною пропагандою, підступом і фальшуваннями, а тим більше при матеріяльній чи навіть військовій допомозі Москви, приходять до повної влади, усуваючи своїх первісних партнерів з числа демократів. По війні в 1945 році комуністи не мали повної влади в Чехо-Словаччині, але дуже швидко її досягли і пізніше Дубчек із своєю весною і комунізмом із людським обличчям нічого не міг вдіяти. Навіть у Польщі в 1945/46 роках комуністи не мали ще повноти влади, але тепер рух „Солідарности" змушений перебувати в підпіллі. Чим скінчиться в Мадярщині спроба хоч частинного повороту до демократії — загальновідомо. Те саме можна приблизно сказати про Кубу, Нікараґуа тощо, а вже зовсім наглядно про В'єтнам, Північну Корею й інші.

Оборонитися від наступу прихильників ліво-комуністичної диктатури можуть традиційно-демократичні режими з довгим досвідом демократії. Поза ЗСА і Канадою — це можна твердити про низку европейських держав, наприклад, держав Скандинавії і насамперед Англії. Західня Німеччина, після гітлерівського експерименту, знаходить у себе силу вдержувати демократію. Еспанія, Португалія і Греція мають уже в цьому відношенні певні труднощі. У Франції президент Міттеран, хоч і пішов спочатку на виборчу коаліцію з комуністами, але лявірував так зручно, що на цій коаліції втратили комуністи і тепер майже зовсім не мають впливу на соціялістичний уряд през. Міттерана. В Італії комуністична партія є дуже сильною, хоч не може здобути більшости в парляменті. Але всі її зусилля відмежовуватися від Москви та приступити до урядової коаліції не дають результатів: решта італійських партій крім неофашистів тримаються солідарно і не хотять допустити навіть до частинної влади комуністів, знаючи, що це може створити небезпеку для демократичного режиму в Італії.

Розвиток подій на Філіппінах (також в Гаїті) залежить від того чи новому президентові Коразон Акіно пощастить встановити режим впорядкованої і сильної демократії, не допустити до співвлади комуністів і не зловитися на вудку залицянь Москви. Тоді Філіппіни стануть державою із справедливим ладом, а Захід не матиме клопотів, якби ця країна дісталася в орбіту впливів СССР.

З попередніх міркувань аж ніяк не треба зробити висновку, що для Заходу ліпше, щоб у якійсь країні справляла владу права диктатура. Захід, зрозуміла річ, повинен сприяти скрізь встановленню режиму демократії. Але після цього Захід повинен всебічно підтримувати нові демократії і бути готовим прийти не тільки з матеріяльною, але й мілітарною допомогою, якби там загрожувала небезпека комуністичного перевороту, а тим більше небезпека совєтської безпосередньої агресії. Але безчинно приглядатися, як якась країна, як це було, наприклад з Кубою, стає все більше й більше васалом Москви, така політика є згубною.

Накінець, не зважаючи на те, що про це все говорилося сотні і тисячі разів, мимоволі хочеться пригадати, що сталося з Україною й іншими державами, що входять у склад СССР, в роках 1917/21. Тоді ці неросійські народи нинішнього СССР героїчно і довгими роками змагалися проти російсько-совєтської агресії. Різні обставини привели до програної тих, які боролися за свободу і незалежність. Але одною, якщо не найважливішою з цих обставин, було те, що Захід не дав нам, українцям, та іншим ніякісенької допомоги. Якби було інакше, то совєтська імперія, яка загрожує нині всьому демократичному світові, взагалі була б не постала.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про необачне бажання

Чи можна дати вам, дорогі читачі О—КИ одну добру життьову пораду? А вона тим добра, що основана на фактах і виказалася дуже правдива.

Ніколи, ніколи не бажайте собі чогось гаряче, ваше бо бажання може сповнитися, а тоді побачите, що краще було собі того не бажати.

Так було із нами, як ми минулого тижня необачно висловилися в розмові із товаришкою праці бажання мати можливість „так на день-два" полежати в ліжку і перечитати при тій нагоді всі залеглі журнали, написати кілька статтей, що вже від кількох тижнів чекають своєї черги і справді відпочити.

І ось наше бажання дуже скоро сповнилося — значиться його частина, що торкається лежання в ліжку. Нагло і несподівано нас вхопила у свої обійми так добре всім відома цьогорічна „флу" і ми ми опинилися в ліжку не на „день-два", але куди довше, як собі бажали.

Ба, що більше із великих плянів перечитання цілої залеглої літератури чи писання статтей, як досі таки зовсім нічого не виходить. Хто із читачів мав „щастя" пройти вже цю препогану „флу" — знає про що мова.

— Ви лежите у високій гарячці і не маєте сили не то думати, а і читати, чи навіть відкривати очі.

— Ви годинами розмірковуєте не тему статті, а те, чи піднятися із ліжка, щоб зварити собі чаю, чи краще обійтися і без нього.

— Ви берете у руку книжку, тому, що її легше тримати, як газету і після двох сторінок не знаєте, що ви читали.

— Ви залучуєте телевізор, щоб поглянути на „новинки" і неспроможні, щоб здобутися на енергію її вилучити — зовсім бездушно приглядаєтеся найбільше пустим програмам та оголошенням.

— Вам здається, що ваше серце стукає надсподівано голосно, тим часом ви після деякого часу стверджуєте, що це тільки тенісовий м'ячик, поміж Навратіловою а Суковою із мачу, що йде на телевізійному екрані.

— Ви зависнувши у гарячці поміж сном а явою, довший час не знаєте чи це дійсність чи тільки маячення, коли перед вашими очима простягається прекрасна зелень і синє, синє південне небо, щоб вкінці ствердити, що ви вже від довшого часу вдивляєтеся у змагання гольфу на Гаваях — хоча про цей спорт не маєте найменшого поняття.

— Ви стараєтеся міцно замикати очі при кожній реклямі на харчові продукти, щоб це не викликало у вас ще більшої неохоти до їжі.

Єдина приємність і розрада у цих днях цього примусового т. зв. відпочинку — це телефон, яким друзі стараються втримувати з нами зв'язок.

Але навіть ці вістки зі світу та редакції, які, звичайно найважливіші — тепер не мають такого значення, як те, чи термометер покаже вкінці нижчу гарячку. Ми однак, проповідуючи завзято іншим „позитивне мислення", не можемо тепер самі піддаватися і ще кому якійсь капосній „флу"! Витягнувши із гори „Свободу" цю, в якій д-р Осінчук писав про цю „приємну недугу ствержуємо, що у нас її перебіг точнісінько, як він описує і тому ідемо за його вказівками, випиваємо море чаю і чекаємо, коли це все скінчиться. Одне певне, обіцяємо собі святочно, що ніколи, ніколи не будемо необачно бажати, щоб день-два полежати в ліжку на те, щоб виконати все залегле, на що не стає часу у щоденному розгарі зайнять.

І вам, дорогі читачі, радимо також не висловлювати таких необачних побажань!

О—КА

Юрій Р. Рибак

ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ КУРЦІВ

Був час, коли курець був паном ситуації. Він міг курити, коли і де хотів та видихувати дим у лице людини, що не курила і ніхто з присутніх не відважився йому сказати, що поводиться недемократично чи проти правил доброї поведінки, бо більшість бажала віддихати чистим повітрям.

І може таке необмежене куріння існувало б далі, якщо б рапорт американського генерального хірурга не проголосив, що курці втрачають у праці коло 81 мільйон днів в одному році. У порівнянні з не-курцями відсутність у праці для курців-чоловіків збільшилась на 57 відсотків, а для курців-жінок на 45 відсотків. Знову ж для курців-чоловіків, що курять більше ніж дві пачки денно, ця відсутність дійшла до 84 відсотки, і вона є вища від тих, які ніколи не курили; у тому самому відношенні правдоподібність скоршої смерти зросла до 270 відсотків. Із свого боку Товариство для досліджування рака доповняє цю жахливу статистику тим, що приблизно 44 відсотки американського робітництва — у віці від 15 до 44 років — впаде жертвою пістряка.

І може американський світ бизнесу не дуже на це звертав би увагу, одначе тут ідеться про його власну шкіру, про втрачений людський потенціял продукції і додаткові витрати у зв'язку з медичним протипожежним забезпеченням, як теж із зростом нещасливих випадків, знищенням устаткування тощо. Та з економічного боку існує полегша, бо забезпеченеві премії для підприємств, що забороняють куріння є нижчі — отже, зменшають кошти продукції.

Нині у ЗСА панує гарячка процесуватись у судах за всякі фізичні пошкодження, де звичайно пошкодованою залишається компанія, бо мусить платити великі гроші.

І якраз тут є нагода для тих, що не курять заскаржити працедавця за відшкодування. Якже ж це можливо? Можливо, бо щораз більше і більше доказів, що, „пасивне куріння" (вдихання диму, що випускає курець) шкодить не-курцеві. Подають, що коли не-курець перебуває постійно у димі тютюну, то це впливає на його легені так, як би він курив десять цигарок денно!!!

Кожний знає, що завданням підприємства є зиск і тому підприємець мусить зменшувати кожночасний риск, який безпосередньо впливає на зменшення прибутків фірми. Тому саме виглядає, що матеріяльна сторінка тут переважає над здоров'ям працівника. У висліді шукають за заощадженням гроша, що може проявлятись у зменшенні відсутности працівників, виключенням перерв для куріння, зменшенню коштів чищення і провітрювання. Згідно із загальним обрахуванням кожний курець коштує фірму яких 4 і півтисяч долярів річно, включивши медичні і забезпеченеві премії.

Тому і стає зрозумілим, що, згідно з бюром дослідів із Дернел інституту 30 відсотків ЗСА фірм впровадили обмеження для куріння, цебто визначили місця де лише можна курити. Зустрічається теж цікаве явище, що значна більшість працівників якраз сприяє цій контролі куріння, ба, у деяких випадках вимагає більше — і вільне від диму довкілля.

Практика неприймання на працю курців — це не твір останніх років. У 1915 році відомий винахідник Томас Едісон (1847 - 1931) писав до автомобілевого продуцента Генрі Форда (1863-1947): „Я до праці не прийму особу, яка курить". Нині деякі працедавці явно питають апліканта на працю чи він курить, вияснюючи, що це може його дискваліфікувати. Політика приймати не-курців належить до права фірми у визначенні характеру місця праці і поведінки робітників у праці. Як відомо, немає покищо закону, щоб вимагав від працедавця приймати особу, що виказуватиме велику відсутність, неспроможність, низьку продуктивність і евентуальну скору смертність. Теж не існує закон, що вимагає від працедавця приймати працівника, який наражує здоров'я некурящого співпрацівника. Важне, що приймання лише не-курців у інтерпретації Federal equal opportunity employment commission не противиться законові так довго, як довго не виказує дискримінації раси, статі, переконання або релігії.

У міжчасі курці не сплять. Найкращий доказ цього мають постійні читачі „Волл Стріт Джорнел", у лютому ц.р. появилась відповідна стаття, а відтак посипались листи до редакції. Тут порушено питання — висунене, очевидно, провідною тютюновою фірмою — представити куріння як громадське право, а не як проблему здоров'я. У відповідь товариство курців — „PUFFS" вважає, що є багато голосів серед суспільства, які вважають заборону куріння як дійсне обмеження особистої свободи і саме тому завданням „PUFFS" є запевнитись, щоб це особисте право „не викинено з недокурком цигаретки".

(Закінчення на стор. 4)

Примітка: Після окупації Закарпаття мадярами, на Закарпатті постало багато народних пісень про героїчну боротьбу Карпатських Січовиків. Тут містимо одну з них про чет. Павла Волощука з Бичкова.

Та із тої полонини вітер повіває,
Дорогий син України в землі спочиває.
Спочиває він спокійно в глибокім гробу,
Та не знає яка доля руського народу.
Помер же він наглов смертьов, бо тяжко му стало,
Що старався цілий свій вік, то усе пропало.
Пропала вже вся надія і всі його труди,
Вже свободу для народу тепер не здобуде.
Спочиває наша квітка, вічним сном дрімає,
Його народ не забуде, його споминає.
Та на сумнім його гробі будуть цвисти квіти,
Його пам'ять не пропаде, ме жити навіки.
Його пам'ять між народом повіки зістане,
Але наша рідна земля йому пером стане.
Най му земля пером стане, Січ і та Просвіта.
Не годин нев ся старати та із того світа. •)

•) *Взято з книжки д-ра Ю. Химинця „Мої спостереження із Закарпаття".*

Іван Білан

Поняття багатства в творах Тараса Шевченка

Доповідь на Шевченківській Сесії НТШ 10-го березня 1985 року в Торонто)

III.

Довго довелося терпіти і чекати на рістню. Тому у вірші „Хіба самому написать" поет розсердився:

Либонь, уже десяте літо,
Як людям дав я „Кобзаря".
А їм неначе рот зашито.

Але і центральна і прибічні позиції поетизованого апелю [illegible]ключали усі елементи і принципи філософії волелюбної [illegible] і за наступних десять років виявилося, що [illegible] місія Шевченка виконана як слід. В поезії „Якби з [illegible]сти", поет ствердив, що

...Пшениця, жито
На добрім сіялись лану...

[illegible]вання центральної теми може бути доказом, [illegible] й упровідна тема багатства була реформована ра[illegible]льно.

Шевченкове особисте бажання майна

Матеріяльного майна Шевченко ніколи не мав, часто користувався гостинністю добрих друзів і знайомих, а навіть їх фінансовою допомогою.

Єдиним бажанням Шевченка було одружитись і мати хатину над Дніпром. Мабуть підірване здоров'я і безмежна любов до родинного вогнища, до жінки, а може й режимні переслідування, не дозволяли піднайти кандидатки на дружину. Про це згадує поет у віршах „Поставлю хату і кімнату", „Якби з ким сісти хліба з'їсти", „Ликері", „Добро, у кого є господа" і принагідно в інших поемах. У вірші „Не молилася за мене" читаємо:

Бо я так мало, небагато
Просив у Бога: тільки хату,
Одну хатиночку в гаю,
Та дві тополі коло неї,
Та безталанную мою,
Мою Оксаночку...

Я тільки хаточку в тім раї
Благав, і досі ще благаю,
Щоб хоч умерти на Дніпрі,
Хоч на малесенькій горі.

З одруженням Шевченкові не повезло. А коли влітку 1859 року багатій Симиренко дарував Шевченкові гроші на купівлю посілости над Дніпром, — влада підіслала провокатора, і Шеченка знову арештували, але скоро звільнили. Негайно після звільнення поет поїхав до Петербургу і за несповна два роки там помер.

У поемі „Москалева криниця" поет високо доцінює запрацьоване майно, яке знищила людська заздрість. На деструктивність внаслідок заздрости Шевечнко звертає увагу в кількох місцях поетизованого апелю.

Тему багатства в розумінні майна і добробуту знаходимо, між іншим, також у віршах „Не завидуй багатому" і „Не женися на багатій":

Не завидуй багатому:
Багатий не знає
Ні приязні, ні любови —
Він все те наймає.

Не женися на багатій,
Бо вижене з хати;
Не женися на убогій,
Бо не будеш спати.

У поемі „Москалева криниця" любов і щастя сильніші від грошей:

І буде варт на світі жить,
Як матимеш кого любить.
Хоть кажуть от ще що, небоже:
Себе люби, то й Бог поможе!
А доведеться умирать?
Здихать над гріщми? Ні, небоже!
Любов — Господня благодать!

Справжню особисту концепцію багатства Тараса Шевченка знаходимо у пролозі до „Гайдамаків":

Я не одинокий, є з ким в світі жить!
У моїй хатині, як в степу безкраїм,
Козацтво гуляє, байрак гомонить:
У моїй хатині синє море грає,
Могила сумує, тополя шумить,
Тихесенько „Гриця" дівчина співає, —
Я не одинокий, є з ким вік дожить.
От де моє добро, гроші,
От де моя слава,
А за раду — спасибі вам,
За раду лукаву.

Шевченкове суспільне поняття багатства, грошей і добробуту у світі філософії добра і філософії колективізму

Любуючись поетичним мистецтвом і майстерністю вислову, читач поетизованого апелю мало коли звертає увагу на багатющу тему багатства в розумінні майна, добробуту і природного багатства та енергетики. Між тим у творах Шевченка земля, харчі, мінерали, сонце, вітер і вода — це багатство в якнайширшому розумінні слова, багато місця присвятив поет питанню приватної власности і праці.

Майно у самостійній Україні служило його власникам, в окупованій Україні — окупантам і їх вислужникам. Філософія колективізму не має й думки про добро індивіда і нації. **Тільки визнавці волелюбної філософії можуть** уболівати над недолею кріпаків, покриток і інших обездолених — так як це бачимо у Шевченка.

Шевченко вірив тільки і виключно в ту традиційну приватно-власницьку господарську систему, яка жила в народі.

„Було колись добре жити
На тій Україні", бо
„Було колись запорожці —
Вміли панувати".
А „У Києві на Подолі" була колись
„Братерська наша воля
Без холопа і без пана,
Сама собі у жупані" —

тобто без кріпаків і панів-окупантів. У поемі „У неділеньку святую"

У золоті, аж сяє,
Сам архимандрит виходжає —

золото служило законним власникам.

Якщо приватна власність мала бути фундаментом господарської самостійности, то її треба було чесно заробити. Деколи Шевченко вірив, що багаті повинні поділитися із бідними куском хліба. Це, очевидно, із християнської етики випливаюча щиролюдяність у незвичайній потребі, та й то тільки у приватному житті. У поемі „Великий льох" поет каже:

Ото церков Богданова;
Там то він молився,
Щоб москаль добром і лихом
З козаком ділився.
Мир душі твоїй, Богдане!
Не так воно стало:
Москалики, що заздріли,
То все очухрали. —
Могили вже розривають,
Та грошей шукають.

Тому, що гроші є засобом платежу, люди мають нахил

(Закінчення на стор. 3)

Отці Василіяни будують нову церкву в Бразилії

Рисунок нової церкви св. Василія Великого в Брагатінґа, Парана.

Коли Отці Василіяни поселилися у Бразилії, вони там розгорнули свою широку діяльність так, як колись в Україні. Перше побудували цілий ряд церков та каплиць, а дальше сиротинці, школи та семінарію і лікарню. Сестри Василіянки в тому все помагали. А тепер, як відомо, причинилися до створення Земельного фонду на закуп земель для убогих, безземельних українських людей. Отець Бальцар, ЧСВВ, очолив цей комітет.

Коли о. Венедикт Мельник, ЧСВВ, який подорожував по Канаді та ЗСА, відвідав нас у Вашінґтоні у 1967 році і попросив виготовити для Бразилії кілька проєктів церков. Ми зробили це безкоштовно. Один з тих проєктів здійснено у Кампо Мурао, провінції Парана, у 1968 році. Є це церква св. Трійці з трьома копулами понад святилищем, символізуючи Пресвяту Трійцю. Одна мала копула була над хорами на фронті церкви.

Відтак о. Петро Бальцар у 1982 році звернувся до нас щоби ми виготовили проєкт церкви Успення Богородиці в Ітапара, Парана. Церкву побудовано у 1982-83 роках і посвячено у лютому 1984 року. Ця церква дала нам багато задоволення та радости, бо побудовано теж іконостас нашого проєкту та вложено 19 ікон нашої роботи.

Церква, розміром 65 x 95 стопи (20 на 32 метри), поміщує 500 осіб, з того 40 осіб на хорах. Церква має фронтовий портик у трьох арках, що ведуть через троє дверей у церкву. Над хорами є три копули, середня більша, а найбільша копула — над святилищем. В проєкті пов'язано базиліковий плян з українською традицією. Ширина іконостасу — 12 метрів, дає поняття про ширину головної нави церкви. Церква має незвичайно корисне положення на горбі та свою дзвінницею, висотою 20 метрів, панує понад цілою околицею. Тут ще раз наглядний доказ умілого плянування церковного довкілля. Сама дзвінниця має теж малу копулу, подібну до копул на церкві, всі тієї самої форми, що й наші копули церкви у Люрді, Франція. Церква ця єдина з іконостасом у бразилійських церквах, за вийнятком владичого собору у столиці Парани, Куритибі.

Будова третьої церкви у Бразилії за нашим проєктом почалася 24-го листопада 1985 року у кольонії Брагатінга, Парана, недалеко Прудентополісу, головної квартири Отців Василіян.

Ми читали з великим зацікавленням описи відвідин Бразилії нашими Владиками з похвалами про глибоку релігійність та національну свідомість наших людей, що завдячуємо жертвенній праці наших Отців та Сестер.

Отець Бальцар, неустрашимий оптиміст та ініціятор будови наших церков, тепер обійняв повну відповідальність за будову церкви в Брагатінга. Парафіяни роблять, що можуть для будови: жертвують матеріяли, свою працю при будові, але вони не можуть покрити коштів 45,000 амер. долярів.

Тому отець Бальцар звертається до всіх українців по цілому світі сущих, щирого серця та доброї волі, прислати пожертви на цю будову.

Особисті чеки слід слати до:

Rev. Pedro Baltzar,
OSBM, caixa postal, 2.
84400 Prudentopolis, Parana,
Brazil; for: St. Basil church construction.

Пожертви можна відтягати від податків.

Інж. Мирослав Д. Німців

СНІГОВА ЛЯВІНА і брудний потік з гори Марамбуко обрушилися на три села недалеко від міста Ваnуко, в 245 милях на північ від столиці Перу, і засипали або затопили 95 будинків. Як повідомили керівники сил громадянської оборони, які звяли участь в рятувальних акціях, 13 осіб загинуло, а 50 вважаються пропавшими безвісти. 1,500 осіб залишилися без даху над головою.

Дебют в Нюарку

ДЕБЮТАНТКИ (зліва)

Катріна Гронь, Роксоляна Кузьмак, Надія Дулин, Тамара Менцінська, Ксеня Балинська, Христина Дзінґала, Татіяна Коваль, Уляна Бушнель, Рома Крижанівська, Надія Дац, Ніна Пясецька, Адріяна Граб і Ліса Новаківська.

ЕСКОРТИ (зліва)

Андрій Лужницький, Адріян Дмитренко, Роман Ратич, Олесь Ґной, Дам'ян Гандзій, Марко Смішкевич, Роман Крамарчук (Зірка Боднар і д-р Юрій Тритяк, майстри церемонії), Аскольд Горацький, Ігор Курилець, Павло Шмотолоха, Тарас Певний, Роман Круговий і Павло Лішман.

Суботу, 25-го січня, довго і нетерпеливо очікувала моя внучка — і я. Це день традиційних Карнавалових Вечерниць з презентацією дебютанток. Моя внучка — дебютантка! Коли зійшли ці роки?! Адже так недавно вчилася ставити перші кроки, вимовляти перші слова. Тямлю день, коли вона перший раз залишила безпечний родинний дім і пішла сама у незнаний світ — у дитячий садочок. Тоді школа — Пласт! Так, „моє сонічко" уже ходить на сходини і до „Рідної Школи". І перший табір. Так далеко, на такий довгий час сама, між чужими, — а вона ще така маленька. Але мої турботи виявились безпідставними. Внучка зростала, вчилася, гартувалась духово і фізично, і нині — ці безжурні роки дитинства минули, залишились лише милі спомини. Перед нею зрілий вік, обов'язки, відповідальність, але моя внучка не входить у ці роки непідготована. Родина, Церква, „Рідна Школа", Пласт, табори вщіпили у її душу вартості, які будуть для неї дороговказом на ціле життя.

Вечір, 25-го. Балева заля Бирчвуд Менор у Виппані заповнена. Майже 800 осіб прибуло, щоб своєю присутністю вшанувати цей день — єдиний, неповторний. Голова кружка Пластприяту Зірка Боднар привітала гостей, підкреслила важливість цього вечора не тільки для дебютанток і їх родин, але й для нашої цілої програми. Опісля попросила станичного сеніора д-ра Юрія Тритяка представити дебютанток.

Оркестра „Темпо" І. Коваля заповнила залю ніжними звуками. Грають влучно підібрану до оказії мелодію „В кожного є юні мрії". Входять пара за параю. Станичний представляє дебютанток, а Зірка Боднар — їх ескортів. Дебютували: Ксеня Балинська — Дам'ян Гандзій; Уляна Бушнель — Аскольд Горацький; Адріяна Граб — Роман Круговий; Катріна Гронь — Роман Граб; Надія Дац — Павло Шмотолоха; Христина Дзінґала — Марко Смішкевич; Надія Дулин — Роман Ратич; Татяна Коваль — Роман Крамарчук; Рома Крижанівська — Ігор Курилець; Роксоляна Кузьмак — Адріян Дмитренко; Тамара Манцінська — Олесь Ґной; Ліса Новаківська — Павло Ліпсман; Ніна Пясецька — Тарас Певний.

Входить моя внучка. Біла сукня, а у руці китиця квітів, личко усміхнене, блискучі очі. Веде її товариш ескорт, іде довкола танцювальної площі, не йде, а пливе, як біла хмаринка, глибоким уклоном вітає гостей. Стали рядом — тринадцять пар: „цвіт України і краса".

Перший танок. Оркестра грає Кос-Анатольського „Незабутній Вальс". Шукаю за моїм сонічком", бачу її — личко променює, сіяє, як справжнє сонце.

І моє серце наповнюється вдячністю до усіх, які від раннього дитинства моєї внучки не жаліли себе, безінтересовно, з любов'ю жертвували час і труди для формування її особовости. Нинішній вечір є завершенням їх зусиль. У мене певність, що наші дівчатка-дебютантки повністю це собі усвідомляють, і напевно однією із їх юних мрій є мрія передати колись своїм дітям ці скарби любови і знання, які вони одержали від своїх виховників. Наступний танок танцюють батьки зі своїми донями, а матері — з ескортами.

Коли усі засіли за столом Зірка Боднар у зворушливих словах звернулась до дебютанток, зложила їм гратуляції і побажання, щоб цей вечір ще раз повторився у їхньому житті, коли прийде час, що їхні доні-пластунки будуть дебютувати.

Тоді о. Михайло Кучмак, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя, та о. Іван Наконечний, настоятель української православної церкви Святого Вознесіння, провели молитву в намірені дебютанток, їхніх батьків і гостей. Опісля відбулась вечеря, і забава продовжувалась. У перерві між танцями Роксоляна Кузьмак в імені всіх дебютанток подякувала батькам за їхню любов і турботи, і дякувала проводові Пласту і Пластприяту, а особливо — організаційному Комітетові цих Вечерниць, на чолі із Зіркою Боднар, за усі старання і труди, зв'язані з організацією дебюта.

Треба признати, що цей вечір увінчався великим успіхом завдяки скоординованій праці батьків дебютанток, пластових виховників та Пластприяту. До речі, Василь Гнатів, скарбник Пластової Фундації, збирав гроші з вступів, а Юрій Яворський, власник крамниці „Говерля", зайнявся продажем квитків.

Вечір зближається до кінця, час повертатися до щоденного життя. Дорогі наші „Сонічка", „Квітки", „Зіроньки", — заховайте глибоко у ваших серденьках спомин цього неповторного вечора, цього першого незабутнього танку! Може колись буде вам сумно, може хтось вас зранить, — то полиньте думкою до нинішнього дня, пригадайте, що крім сірих буднів бувають дні, повні сонця, радости й надії.

М. Г.
(Бабуня)

Поняття...

(Закінчення зі стор. 2)

називати гроші багатством. Шевченко розумів важливість ролі грошей тому, що їх майже ніколи не мав, і тому, що за гроші його друзі викупили його з кріпацтва.

У Шевченка напричуд гарно заступлене грошове назовництво. І так:

Термін ГРОШІ застосований у поезії Шевченка 29 разів; ШАГ (в тому шаг „гіркий") — дев'ять разів; ШЕЛЯГ — сім разів (шаг і шеляг) — КАРБОВАНЕЦЬ — три рази; ТАЛЯРИ — два рази; ЗОЛОТИЙ — один раз; КОПІЙКА — чотири рази; ГРИВНЯ — один раз; ПОЛТИНА — один раз, П'ЯТАК — п'ять разів; ДИНАРІВ — один раз. Разом — 69 назв.

Крім того кілька разів поет застосовував множинні займенники „півкопи" і „три копи" (грошів); назви „золото" в розумінні грошей, або багатства — 26 разів, „срібло" — дев'ять разів, і дорогоцінний камінь — один раз. Обставини функції грошей: придане, воєнна здобич, купівля і продаж, услуги, заробітки, допомога, даровизна, а навіть секс. Жебрані гроші — гіркі („Катерина"). Шевченкові приснився такий цікавий сон, що

Найтверезіший би упився,
Скупий жидюга дав би гривню,
Щоб позирнути на ті дива.

Цим Шевченко підкреслив високу вартість українських грошей, про які ще напевно були згадки між населенням. Срібна гривня була предметом нагромаджування майна.

Нестачі, цензура, найми і заслання та поліційні переслідування не сприяли студіям науки про гроші. Гроші були тільки прибічною темою поетизованого апелю. Але навіть у таких обставинах Шевченко не забував наголосити вартість гривні.

На цензуру і обмежений доступ до джерел про гроші вказують неспокійні питання поета, як у поемах „Кавказ" і „Сон". І ще більше в поезії „Во Іудеї, во дні они", датованій 24 жовтня 1859 року про пияка царя Ірода. Там читаємо:

У Ірода таки самого,
І у порога й за порогом
Стояли ліктори. А цар...
Самодержавний государ,
Лизав у ліктора халяву,
щоб той йому на те, на се,
Хоч пів динарія позичив.
А той кишенею трясе,
Виймає гроші і не лічить,
Неначе старцеві дає.
І п'яний Ірод знову п'є!

Такий стан фінансової залежности володарів і урядів від „лікторів" функціонує ще й тепер. „Ліктори" контролюють гроші і кредит як інструментальний засіб для форсування програми колективізму.

Зібрати жниво із Шевченкової сійби буде можливо тільки тоді, коли вивчимо і застосуємо практично волелюбну програму так, як наш провідний соціяльний інженер Тарас Шевченко заплянував у поетизованому апелі.

Джерела:

Тарас Шевченко. „Кобзар". 2-ге вид. 1952. Вид. С-ка „Тризуб", Віннпеґ, Ман., Канада. Ред. проф. Леонід Білецький.

Іван Нечуй-Левицький. „Микола Джеря". „Універсальна Бібліотека", 1948. (без місц.). Стор. 154-155.

C.H. Douglas. The Monopoly of Credit. 3rd ed. of 1951. K.R.P. Publications, London, Great Britain, 1958, p. 86.

Thomas Robertson. Human Ecology; The Science of Social Adjustment. Christian Book Club, Hawthorne, Calif., USA, Repr. 1975. Pp. 110, 129.

Eric D. Butler. Social Dynamics. The Australian League of Rights ed. (No j.) Melbourne, Vic., Australia.

Dr. R.E.Search. Lincoln Money Martyred. Repr. 1977. OMNI Publications, Hawthorne, Calif., USA, pp. 12-15, 23.

The Policy of a Philosophy by C. H. Douglas. K.R.P. Publ., London, G.B. 1937.

Antony G. Sutton. Wall Street and the Bolshevik Revolution. Arlington House Publishers, New Rochelle, N.Y., USA, 1981.

День Патріярхату УКЦ у Баффало

Згідно з закликом Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) вірні УКЦ в діяспорі відзначили в цьому році день народження бл. п. Патріярха Йосифа (17-го лютого), як День Патріярхату Української Католицької Церкви. За цим закликом пішов і Відділ Патріярхального Товариства в Баффало і зреалізував його у неділю, 16-го лютого ц. р. В цей день на бажання Відділу УПТ, у шкільній каплиці Матері Божої була відправлена Служба Божа з Панахидою за спокій душі бл. п. Патріярха Йосифа. Служив о. митрат д-р Павло Івахів. Співав церковний хор під управою Михайла Проценка. Після Богослужень вірні зібралися в залі під каплицею, щоб бути учасниками другої частини святкувань, а саме: Святочних сходин, що їх влаштував Відділ УПТ. Винесений із церкви після Богослужень святочний настрій у мирян не затратився на залі, а навпаки — скріпився хоч невеликою, але вагомою змістом програмою, змістовною декорацією провізоричної сцени: портрети Слуги Божого Андрея і Блаженнішого Патріярха Йосифа та ікона Божої Матері.

Сцену своїми власними творами оформив мистець Мар'ян Борачок. Таке оформлення повністю відповідало темі доповіді, виголошеній на цих сходинах — „Слуга Божий Андрей і Патріярх Йосиф у змаганнях за Патріярхат УКЦ".

Доповідь опрацював парох української католицької церкви св. Миколая у Баффало о. Мар'ян Струць. Через недугу не міг він, на жаль, виголосити її особисто. Виручила його проф. Степанія Чушак, яка прочитану доповідь доповнила ще читанням поезії Зої Когут „Він відійшов...", присвяченої Патріярхові Йосифові. І глибока змістом доповідь, і не менш глибока поезія Зої Когут — виголошені по-мистецьки проф. Степанією Чушак, надали сходинам належної врочистости. Рамками для програми сходин були пісні-молитви: „Боже, вислухай благання" (напочатку), і „Боже Великий, Творче Всесильний" та „Молитва за Патріярха" (прикінці), які проспівали всі учасники сходин. Цю вдалу імпрезу відкрила і закрила голова Відділу УПТ у Баффало Оксана Бережницька.

Закінчуючи імпрезу, вона подякувала присутнім за участь, а виконавцям програми за те, що своїм вмінням і трудом причинилися до успіху святочних сходин, суть яких і ціль вона при відкритті пояснила у вступному слові.

Українська патріярхальна радіопрограма в Баффало присвятила справі Патріярхату УКЦ цілу свою передачу в той день.

Михайло Лоза

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра Володимира Кокорудза
складаю 50.00 долярів
на будівельний фонд **УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ** у Johnson City, N.Y.
Ярослава ЯРОСЕВИЧ

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
св. п.
Інж. ЕВГЕНА КУЛЬЧИЦЬКОГО-ҐУТ
буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
дня 22-го березня 1986 р., о год. 8:30 ранку
в церкві Непорочного Зачаття в Дітройті, Миш.
Приятелів і Знайомих Покійного просимо згадати Його в тому дні у своїх молитвах.
Дружина ФАЛИНА і родина

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ
бл. п.
ВОЛОДИМИРА СТОЯЛОВСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в неділю, 23-го березня 1986 р., о год. 12-ій дня
в церкві св. Ів. Хрестителя в Дітройті, Миш.
За упокій душі Покійного просять про молитви
у глибокому смутку:
дружина — ОЛЬГА
син — РОМАН
дочка — МАРІЯ з родиною
•
Вшановуючи пам'ять Дорогого Покійного, складаємо пожертву в сумі 1,000.00 дол. на Гарвардський Проект — Тисячоліття Хрищення Руси-України.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в неділю, 2-го березня 1986 р. з Волі Всевишнього, по довгих і тяжких терпіннях відійшла на Вічний Спочинок
бл. п.
Ірена Блага-Вирста
з дому Лозинська
Горем прибиті:
муж — ДМИТРО ВИРСТА
сини —
МИРОСЛАВ БЛАГИЙ з дружиною ШЕРОН і дітьми
ЛЮБОМИР ВИРСТА з дружиною БАРБАРОЮ і дітьми
доньки —
АЛЕКСАНДРА ЖҐУТА з чоловіком ІЛЬКОМ і дітьми
МАРТА БЛАГА
ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

З жалем ділимося болючою вісткою, що в четвер, 6-го лютого 1986 р. в Чикаґо, Ілл. відійшов у Вічність мій Найдорожчий МУЖ
бл. п.
Станислав Фурманюк
проживши 83 роки.
ПОХОРОН відбувся в понеділок, 10-го лютого 1986 р. з собору свв. Володимира й Ольги на цвинтар св. о. Миколая у Чикаґо, Ілл.
ЯРОСЛАВА з Родиною
•
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ,
22-го березня 1986 р., о год. 9-ій ранку,
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в соборі СВВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ в Чикаґо, Ілл.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих в Америці і в Україні, що дня 13-го березня 1986 р. відійшов у Вічність наш Дорогий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ВУЙКО
сл. п.
Ярослав Плескун
род. зі села Литвинів, Україна.
ПАНАХИДА буде правитися у понеділок, 17-го березня 1986 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Томаса Квіна при 35-20 Broadway, Astoria, N.Y.
ПОХОРОН у вівторок, 18-го березня 1986 р., о год. 9-ій ранку з цього ж заведення до української католицької церкви Чесного Хреста, 31-12 30-та вул., а відтак на цвинтар Св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.
Осталися в горі і смутку:
дружина — АННА
дочка — ЛЕСЯ і майбутній зять СЛАВКО
сестри —
ЗЕНОВІЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ
СТЕФАНІЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ
шваґри —
ЙОСИФ з дружиною ІРЕНОЮ
СЛАВКО з дружиною МАРІЯННОЮ
племінниці — НАДЯ, АННА, МАРІЯ, РОЗІНА, ЛАРА і ЛЯРИСА

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК

«ПЕВНІСТЬ»

Цим повідомляємо, що

ЧЕРГОВІ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

1-го УКРАЇНСЬКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ЩАДНИЧОГО БАНКУ

„ПЕВНІСТЬ"

відбудуться

у середу, 26-го березня 1986 р., о год. 7-ій веч.
в авдиторії Дому СУМ в Чикаґо, Ілл.
2457 Вест Чикаґо Авеню

Просимо ВШ. Членів чисельно прибути на ці збори!

БІЛЯНС

31-го грудня 1985 року

АКТИВИ:

Позики реальностеві	$ 59,947,586
Позики забезпечені вкладами	1,284,537
Особисті позики забезпечені реальностями	725,496
Позики на направу домів	322,007
Інші позики	281,466
Вклад до Федерального Банку	504,000
Готівка	2,047,750
Державні й інші інвестиції	38,823,566
Будинки, земля, устаткування	1,458,635
Посілість у Беріґтон	160,811
Посілість у Ролінґ Медовс і Чикаґо	155,000
Наперед заплачені рахунки	297,255
Інші посілості	318,503
Разом активи	$106,326,612

ПАСИВИ:

Вклади	$ 95,836,270
Вплати на покриття податків	1,147,238
Позики	459,946
Містові морґеджі	1,338,681
Видатки до заплачення	926,245
Нарахована дивіденда на сертифікатах	451,593
Резерва й нерозділений дохід	6,166,639
Разом пасиви	$106,326,612

За ДИРЕКЦІЮ:

Д-р Юліян Е. Куляс, в. р. президент — **Дмитро Баґрій, в. р.** секретар

Д-р Павло Надзікевич, в. р., голова Дирекції

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

932 - 936 N. Western Ave. Chicago, IL 60622 (312) 772-4500

2166 Plum Grove Rd. Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393

DRIVE UP CASH STATION® WALK UP

820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1986-87

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визначних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити

до 31-го БЕРЕЗНЯ 1986 р., на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $..........

....
ім'я та прізвище

....
число дому, вулиця

....
місцевість стейт поштовий код

Приймається ще оголошення та привіти до

ПРОПАМ'ЯТНО-ПРОГРАМОВОЇ КНИГИ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбудеться в днях 26-го до 31-го травня 1986 р. в Дітройті, Миш.

1 ст. —	$120.00
½ ст. —	60.00
¼ ст. —	30.00
⅛ ст. —	20.00

Замовлення і належність просимо надсилати найдалі до 25-го березня 1986 року до

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ"
в Нюарку, Н. Дж.

відбудуться

в суботу, 22-го березня 1986 р., о год. 6-ій веч.

в залі Українського Народного Дому
140 Проспект Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

- Звичайний порядок нарад, вибір одного члена до Ради Директорів та двох членів до Кредитового Комітету.
- Окремих повідомлень не висилається.

РАДА ДИРЕКТОРІВ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 24-го березня 1986 р., о год. 6:30 веч.
у Пластовій Домівці в Монтреалі, Квіб., Канада
при 3355 Dandurand
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття
4. Звіти членів Управи Окружного Комітету
5. Звіт Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії
8. Слово членів Головного Екзекутивного Комітету
9. Затвердження пляну праці на 1986 рік
10. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473, 474, і 492

У Зборах візьмуть участь:

д-р ІВАН ФЛИС, головний предсідник УНС
сен. ПАВЛО ЮЗИК, головний директор для Канади
ТЕКЛЯ МОРОЗ, головна радна УНС

•

За Окружну Управу:

Текля Мороз *голова* — **Микола Перейма** *секретар*

Богданна Яворницька *касир*

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 7.00
1 цаль через 2 шпальти	10.00
2 цалі через 2 шпальти	20.00
3 цалі через 2 шпальти	30.00
4 цалі через 2 шпальти	40.00
5 цалів через 2 шпальти	50.00
6 цалів через 2 шпальти	60.00

та в інших розмірах

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

за новим стилем до 14-го березня 1986 р.;
за старим стилем до 29-го березня 1986 р.

Зголошення святочних побажань, **РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ,** залежно від величини оголошень, надсилати до

"SVOBODA"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 2.

М. Копач, Елмвуд	33.22	П. Залуга, Дітройт	2.00
Е. Почтар, Піквенак	20.00	І. Заяць, І. Гановер	2.00
Б. Шарий, Луісвілл	17.00	І. Зварун, Кантон	2.00
М. Татарин, Бавнд Брук	15.00	М. Зінко, Парма	2.00
Д. Крижановський, Лонг Айленд Ситі	12.00	С. Кальба, Дон Міллс	2.00
А. Мазур, Джерзі Ситі	12.00	І. Кезмур, Раксбири	2.00
О. Нессіна, Ню Йорк	12.00	Н. Кирилів, Чикаґо	2.00
Д-р В. Онуферко, Джерзі Ситі	12.00	І. Клебан, Картерет	2.00
Д-р Д. Павлишин, Севен Гіллс	12.00	Г. Клименко, Клифтон	2.00
З. Петеш, Чикаґо	12.00	Ю. Кравець, Риджвуд	2.00
Р. Рак, Керґонксон	12.00	М. Лаврук, Бруклин	2.00
Р. Байлак, Ричмонд Гілл	10.00	В. Левицький, Мейплвуд	2.00
В. Дучинський, Клівленд	10.00	В. Лехман, Лафаєт	2.00
М. Пилипчак, Норт Берґен	10.00	М. Лінинський, Янґставн	2.00
Д-р Р. Барановський, Керґонксон	7.00	В. Лучкань, Колбрук	2.00
М. Болух, Скитует	7.00	Б. Маланчук, Піттсбурґ	2.00
Е. Гутович, Квінс	7.00	І. Марковський, Спіанк	2.00
О. Ільків, Бруклин	7.00	М. Марушка, Чикаґо	2.00
М. Луцишин, Чикаґо	7.00	В. Марущак, Клифтон	2.00
П. Рибенський, Клифтон	7.00	Р. Миколаєвич, Гайд Парк	2.00
М. Савицька, Джамейка	7.00	Г. Мисишин, Спрінґфілд	2.00
Ю. Сквіртнянська, Вудгейвен	7.00	Р. Михалів, Баффало	2.00
М. Андрусяк, Дітройт	5.00	Д-р О. Оришкевич, Бруклин	2.00
Я. Базюк, Дітройт	5.00	О. Оршуляк, Керґонксон	2.00
Д. Бобеляк, Нюарк	5.00	Б. Пашковський, Вест Сенека	2.00
М. Бодель, Чикаґо	5.00	М. Петрівський, Севен Гіллс	2.00
Н. Данилюк, Елмгирст	5.00	Е. Пітик, Лічбурґ	2.00
Л. Козак, Ратерфорд	5.00	О. Полатайко, Бетел Парк	2.00
Ю. Левицький, Ню Йорк	5.00	о. В. Покотило, С. Бавнд Брук	2.00
В. Матлаґа, Картерет	5.00	А. Політило, Шорт Гіллс	2.00
Б. Савин, Чикаґо	5.00	М. Попович, Парма	2.00
Я. Тенюх, Бруклин	5.00	Й. Постоловський, Дірборн Гайтс	2.00
Д. Томащук, Кендес Ситі	5.00	Р. Раковський, Бронкс	2.00
П. Витвицька, Ню Гейвен	4.50	М. Ракуш, Маямі Біч	2.00
В. Боляк, Гартфорд	4.00	Я. Рубель, Бейсайд	2.00
Р. Борестянський, Чикаґо	4.00	Н. Світлична, Ірвінґтон	2.00
Я. Німилович, Міддлбурґ	4.00	З. Сегейда, Форт Лодердейл	2.00
Т. Орел, Норт Берґен	4.00	Г. Слобода, Керґонксон	2.00
В. Семків, Чикаґо	4.00	А. Соломко, Чикаґо	2.00
Д-р М. Фішер-Слиш, Кенкакі	4.00	Е. Ступарек, Лорейн	2.00
С. Тимків, Флашінґ	3.00	Т. Тележин, Тера Гот	2.00
М. Андрушків, Ню Йорк	2.00	І. Тершаковець, Нюарк	2.00
Б. Базилевський, Керґонксон	2.00	А. Тиха, Ірвінґтон	2.00
О. Білецька, Індіенаполіс	2.00	о. І. Ткачук, Ню Йорк	2.00
В. Волошин, Вест Айсліп	2.00	М. Ткачук, Миллтавн	2.00
Л. Грегор, Сомерсет	2.00	В. Третяк, Вудгейвен	2.00
Н. Ґуран, Рочестер	2.00	С. Федик, Дітройт	2.00
С. Данилевич, Голлівуд	2.00	Л. Фігурський, Вестчестер	2.00
М. Дембіцький, Стемфорд	2.00	М. Хитра, Елизабет	2.00
М. Дереш, Випані	2.00	К. Хомяк, Дітройт	2.00
Г. Дзіка, Вудгейвен	2.00	І. Цибрівський, Луісвілл	2.00
		В. Яровенко, Ґрін Брук	2.00

Обмеження...

(Закінчення зі стор. 2)

Один читач завважує, що тютюнова фірма бажає, щоб курець „мав приємність курити у спокої і як — читаємо у листі — „кажу чим менше люди курять тим більше спокою матимуть". А одна читачка пише, що курці, видихаючи клюби диму на інших, — негідні користуватись охороною громадського права.

П.С. Даруйте, однак важко зрозуміти чому є людина, яка себе добровільно затруює, добровільно втрачає свої гроші, наражує себе на спротив ближніх і вперто не хоче глянути правді в вічі.

ДОСЛІДНИКИ В ГАРВАРДСЬКОМУ університеті рекомендують великі зміни в системі Медікер, включно з більшими виплатами для старших віком людей і продовженням оплати за перебування в домах для старших людей. Запропоновано 40 пропозицій для того, щоб зробити Медікер „менше коштовним і ефективнішим". Програма Медікер своєю фінансовою допомогою охоплює 30 мільйонів старших віком людей і інвалідів. В минулому фіскальному році Медікер видало 69,8 біл. дол. а в 1991 році, як це передбачає конгресове бюро бюджету, ця сума збільшиться і становитиме 125,7 біл. дол. Департамент здоров'я і обслуги заявив, що він докладно простудіює рекомендації гарвардських дослідників.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ акредитовані в Індії західні дипломати, Совєтський Союз посилив воєнні дії в Афганістані, що привело до значних втрат в людях і техніці. „Совєтський Союз в цьому році почав наступ в Афганістані раніше, ніж звичайно, в зв'язку з теплою погодою", — сказав один з дипломатів. Інший дипломат повідомив, що військові шпиталі Кабулю переповнені пораненими, які прибули з пакістанського кордону, де недавно відбулися тяжкі бої. Цей же дипломат повідомив про скупчення совєтських військ на кордоні з Пакістаном.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕЛАГІЯ МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 161-го ім. св. Василія в Ембриджі, Па., померла 25-го вересня 1985 року на 56-му році життя. Членом УНС стала 1975 року. Залишила у смутку мужа Петра і сестру Джін. Похорон відбувся 28-го вересня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембриджі, Па.

Вічна їй Пам'ять!

В. Джула, секр.

АННА ВОЙТОВИЧ, член УН Союзу Відд. 341-го ім. Ю. Головінського в Віндзорі, Онт. помер 20-го вересня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 1919 року в Миклашеві, Зах. Україна і став членом УНС 1968 року. Залишив у смутку дочку Орисю, сина Мирослава і Романа з родинами і 4-ох внуків. Похорон відбувся 23-го вересня 1985 року на цвинтарі Гевенлі Рест у Відзорі, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ІВАН БАРИЛКА член УНС Відд. 108-го ім. Св. Духа в Лейквуді, Огайо, помер 17-го вересня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1921 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Меланію, синів Володимира і Реймонда. Похорон відбувся 20-го вересня 1985 року на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Н. Олмстед.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ОСИП СТЕТКЕВИЧ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 1-го вересня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року в Плотичах, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дочку Лідію Андрусишин, внуків Лідію Костирку з мужем Марком і сином Віктором, Любу Сан Пістро з дочкою Іреною. Похорон відбувся 5-го вересня 1985 року на цвинтарі Гейт оф Гейвен у Гавторні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Залінський, секр.

Д-р БОГДАН ІВАН ЛОНЧИНА, член УНС Відд. 174-го ім. Т-ва „Пласт" у Дітройті, Миш. помер 27-го вересня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 1917 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку дружину Орисю, дочок Марію Лісовську і Наталку; синів д-ра Василя, о. Тараса і о. Гліба, зятя Богдана, невісток Роксоляну і Ярославу, семеро внуків, сестру Ірину Винницьку, брата Володимира, сестрінку Ольгу і ближчу та дальшу родину в Америці, Канаді і в Україні. Похорон відбувся 30-го вересня 1985 року на цвинтарі „Воскресіння" в Клінтоні.

Вічна Йому пам'ять!

А. Слюсарчук, секр.

Якщоб котрась українська школа хотіла старого пасічника на пів години з доповідею про бджоли, мед і здоров'я з їх продуктів, то я радо там приїхав би безплатно. Телефон — (201) 327-6072.

• РІЗНЕ •

• SERVICE •

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1986 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76 Відд., о год. 10:30 ранку в залі УКЦеркви (під церквою) при Санфорд Авеню. Проситься членів прибути та вирівняти залеглі вкладки або висилати чеками прямо до Відділу. Julia Demtschuk, 168 Laurel Ave., Irvington, N.J. 07111.

• РІЗНЕ •

• FUNERAL DIRECTORS •